

Jeg haaber da, at vi trods Uenigheden angaaende disse Punkter ville kunne faa en frugtbar Forhandling først i Udvalget og derpaa siden igen i Tinget. Jeg haaber, at man ikke fra Landstingets Side vil modsætte sig til syvende og sidst et Forslag, der i det væsentlige følger de Principper, som ere nedlagte i dette Lovforslag.

Bramsen: Jeg finder det nødvendigt at sige nogle Ord i Anledning af de om Lovforslaget faldne Bemærkninger.

Jeg skal begynde med den højtærede Indenrigsminister. Han mente at kunne sætte dette absolutte Skattebeløb i Forhold til de Skattebeløb, som udredes i de forskellige *Købstæder*. Men det er en ganske misvisende Sammenstilling. Det er sikkert ikke den ærede Indenrigsminister ubekendt, at udenfor København ere Grundskatterne kun i aftagende Grad — lige ned til Nul — Bestanddele af de kommunale Skatter. Der er saaledes Kommuner i Danmark, hvor Grundskatterne kun udgøre 1 pCt., medens de personlige Skatter udgøre 99 pCt. af det samlede Skatteløb, medens Forholdet i København er dette, at af 13 Mill. Kr. Skatter opkræves de 8 gennem Skat paa fast Ejendom og gennem Vandafgift. Man vil altsaa se, at en ganske overvejende Del af Københavns Beskatning hviler paa faste Ejendomme. Hvis det altsaa skal være Maalet at komme til saa store personlige Skatter i København, at man kommer op til de Skatteprocenter, der udredes i Aalborg eller andre Provinsbyer, hvor den paa Personer paalignede Skat er den overvejende, saa maa man komme meget, meget højere op end her foreslaaet. Det er med dette for Øje, at denne Skatteprocent maa ses og ikke absolut. Men hvis man vil sammenligne, synes jeg, at min Sammenligning er bedre, at man i Lyngby Sogn vil tage 3—4,000 Kr. mindre af en Mand med 200,000 Kr.s Indtægt paa nærværende Tidspunkt, end her foreslaas. Jeg mener ikke, at Folk paa Grund af Skatten agter at flytte til Kerteminde eller en anden Købstad her i Landet, men jeg mener, at de flytte lidt udenfor Byens Grænse. Der have de det fuldt saa godt, og der ville de blive rigtig vel modtagne. Det vil jeg ogsaa sige til det ærede Medlem, der talte efter mig (Hey). Han drog ogsaa Sammenligninger med København, mente ikke, at Folk vilde flytte til Provinsbyer, og det tror jeg altsaa heller ikke, de ville. Det ærede Medlem talte med Rette om Københavns store Til-

trækning paa Folk; men man kan bo udenfor København og alligevel have alle disse Goder. Det var det, jeg fremhævede i mit første Foredrag.

Med Hensyn til den højtærede Ministers Sammenstilling af Skalaerne maa jeg ganske bestemt fastholde, at jeg har Ret. Her er en Skala, som maa siges at være 17 Gange. Jeg kender ikke nogen kommunal Lovgivning — der er jo kun een —, som tillader en Stigning paa mere end $5\frac{1}{3}$. Jeg vil bede den højtærede Minister selv gøre Prøven. Jeg vil bede ham tage et Tal paa 1,000 Kr. som Indtægten for en Mand i en Kommune. Vi sætte saa, at det er ren og skær Indtægt af *Formue*, hvilket tillader den den største Forhøjelse, nemlig med 50 pCt. Denne Indtægt kan altsaa blive 1,500 Kr. i første Omgang paa Grund af, at det er Indtægt af Kapital. Dernæst tillader Kommunalloven, at dette Beløb forhøjes med indtil 25 pCt. efter Mandens Lejlighed, det vil sige, om han er en Mand, der sidder godt i det og bruger mange Penge, er alene eller i det hele taget har Evne til at betale noget mere. Naar saa den højtærede Minister vil forhøje disse 1,500 Kr. med 25 pCt., har De det højeste, som nogen kommunal Bestyrelse kan forhøje til, nemlig 1,875 Kr. Naar vi saa paa den anden Side tage en anden Mand i den samme Kommune med 1,000 Kr., er det berettiget at nedsætte hans Skat med indtil 65 pCt. Følgelig kan han sættes ned til 350 Kr. i Skatteindtægt. Spændvidden er altsaa mellem 350 Kr. og 1,875 Kr., og det tror jeg den højtærede Minister vil finde er $5\frac{1}{3}$. Men her er der altsaa foreslaaet en Forhøjelse til 17, hvis vi tage Børnefradraget med, og $8\frac{1}{2}$, naar vi regne uden at tage Hensyn til Børnefradraget, hvilket man imidlertid maa tage Hensyn til, siden Børnene ere medtagne ved de 65 pCt., man er berettiget til at fradrage i andre Kommuner.

Naar den højtærede Minister taler om det frie Skøns Mænd, er det dog værd at lægge Mærke til, at ingen Sogne i Landet kunne fritage dem. Men indtil 800 Kr. ere de paa Forhaand fritagne her i København for Skat, uagtet Loven om Kommuneskat siger, at deres Skat kan ingen Sinde bortfalde, de skulle sættes i Skat. Her er den paa Forhaand bortfalden. Saa forekommer det mig nok, selv om Grænsen er 1,000 Kr. i Købstæderne, at denne Fritagelse af 800 eller indtil 800 Kr., som en Gang for alle gives fri her i København, fuldstændig opvejer eller